

การเตือนภัยคลื่นสึนามิ โดยระบบฐานข้อมูลแห่งแรก ของประเทศไทย

ตามที่ได้เกิดเหตุการณ์แผ่นดินไหวและคลื่นสึนามิบ่อยครั้งขึ้นในมหาสมุทรอินเดีย ตั้งแต่เหตุการณ์ในวันที่ 26 ธันวาคม 2547 รวมทั้งเหตุการณ์คลื่นสึนามิที่เข้าถล่มชายฝั่งเกาะชวาตะวันตกเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม ที่ผ่านมา ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาระบบเตือนภัยของตนเองขึ้นมา ปัจจุบันประเทศไทยยังคงต้องพึ่งพาการส่งข้อมูลข่าวสารในลักษณะของ Information Bulletin จากศูนย์เตือนภัยคลื่นสึนามิแปซิฟิก (Pacific Tsunami Warning Center) และองค์การอุตุนิยมวิทยาแห่งประเทศไทยญี่ปุ่น (Japan Meteorological Agency) ซึ่งมีข้อจำกัดด้านเวลาและความแม่นยำถูกต้องของข้อมูล โดยปกติต้องใช้เวลาประมาณ 20-30 นาที จึงจะได้รับข้อมูลจากศูนย์ทั้งสองแห่ง ในขณะที่คลื่นสึนามิสามารถเคลื่อนตัวเข้าปะทะชายฝั่งทะเลอันดามัน ภายในเวลา 40-60 นาที ดังนั้นระยะเวลาในการเตือนภัย และการอพยพหนีภัยจึงมีข้อจำกัดมากขึ้น

ศูนย์วิจัยภัยธรรมชาติ วิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต โดยการสนับสนุนของโครงการปริญญาเอกกาญจนาภิเษก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย จึงได้พัฒนาระบบการเตือนภัยคลื่นสึนามิ โดยใช้ระบบฐานข้อมูลเป็นแห่งแรกของประเทศไทย นอกจากนี้ยังประยุกต์ใช้เทคนิคทางด้าน Soft Computing ในการคำนวณความสูงคลื่นยักษ์เป็นแห่งแรกของโลกอีกด้วย โดยได้รับเชิญให้ไปนำเสนอบทความในการประชุมนานาชาติ AOGS 2006 (Asia Oceania Geosciences Society) ที่ประเทศสิงคโปร์ระหว่างวันที่ 10-13 กรกฎาคมที่ผ่านมา

อนึ่ง ฐานข้อมูลที่พัฒนาขึ้นครั้งนี้ครอบคลุมแหล่งกำเนิดคลื่นสึนามิในพื้นที่ Andaman Microplate ที่เคยเกิดเหตุการณ์ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ดัง

